I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 236/2008/EK RENDELETE

(2008. március 10.)

az Oroszországból származó ammónium-nitrát behozatalára kivetett dömpingellenes vámra vonatkozó, a 384/96/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálat megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 11. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott bizottsági javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Hatályos intézkedések

(1) A jelenleg hatályos intézkedés a legutóbb az Oroszországból származó ammónium-nitrát behozataláról szóló 658/2002/EK tanácsi rendelet [2] által kivetett végleges dömpingellenes vám.

2. Felülvizsgálati kérelem

(2) A Bizottsághoz az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapuló, részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelem érkezett.

(3) A kérelmet két, az „Acron" holdingtársasághoz tartozó, kapcsolatban álló oroszországi exportáló gyártó nyújtotta be, az OJSC Acron és az OJSC Dorogobuzh. A két vállalatot (a továbbiakban: a kérelmező) e vizsgálat alkalmazásában – a köztük fennálló kapcsolat miatt – egyetlen jogalanyként kezelték. A kérelem a dömpingnek a kérelmező tekintetében történő kivizsgálására korlátozódik.

(4) A kérelmező állítása mellett elegendő *prima facie* bizonyítékkal szolgált arról, hogy az intézkedések bevezetésének alapját képező körülmények megváltoztak és e változások tartósak. A kérelmező *prima facie* bizonyítékkal támasztotta alá, hogy az ammónium-nitráttal kapcsolatban felmerülő saját költségeinek a Közösségbe irányuló kivitel exportáraival történő összehasonlítása eredményeként a dömping jóval a jelenlegi intézkedésben meghatározott szint alá csökkenne. Emiatt a korábban megállapított dömping szintjén alapuló, jelenlegi szintű intézkedések fenntartása már nem lenne szükséges a dömping ellensúlyozására.

3. Az eljárás megindítása

(5) A Bizottság, miután – a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően – megállapította, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a részleges időközi felülvizsgálat megindításához, 2006. december 19-én az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [3] megjelent, az eljárás megindításáról szóló értesítéssel bejelentette, hogy az Oroszországból származó ammónium-nitrát behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedésekre irányuló részleges időközi felülvizsgálatot indít az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(6) A felülvizsgálat hatókörét a dömpingre korlátozták annak érdekében, hogy felmérjék, a kérelmező tekintetében folytatni, megszüntetni vagy módosítani kell-e a meglévő intézkedéseket.

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

[2] HL L 102., 2002.4.18., 1. o. A legutóbb a 945/2005/EK rendelettel (HL L 160., 2005.6.23., 1. o.) módosított rendelet.

[3] HL C 311., 2006.12.19., 55. o.

4. **A vizsgálat**

(7) A dömping vizsgálata a 2005. október 1. és 2006. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak) vonatkozott.

(8) A Bizottság a felülvizsgálat megindításáról hivatalosan értesítette a kérelmezőt, az exportáló ország képviselőit és a közösségi gazdasági ágazatot. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeiket írásban ismertessék, és hogy meghallgatást kérjenek.

(9) Minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tették a meghallgatást, aki azt kérelmezte, illetve ismertette azokat a különleges okokat, amelyek alapján meghallgatását szükségesnek tekintette.

(10) Kérdőívet küldtek ki a kérelmezőnek és a vele kapcsolatban álló, az oroszországi belföldi piacon értékesítő vállalatoknak. A kérelmező, valamint a két vele kapcsolatban álló értékesítési vállalat hiánytalanul kitöltött kérdőívet küldött vissza.

(11) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet a dömping megállapítása szempontjából szükségesnek ítélt. Ellenőrző látogatásokra került sor a következő vállalatok telephelyein:

a) az exportáló gyártók:

— OJSC Acron

— OJSC Dorogobuzh

b) a kapcsolatban álló értékesítési vállalatok

— JSC Rostragronova

— JSC Kubanagronova

B. **ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK**

1. **Érintett termék**

(12) A felülvizsgálat az (1) preambulumbekezdésben említett vizsgálatok tárgyát képező terméket, azaz az Oroszországból származó, 80 tömegszázalékot meghaladó mennyiségű ammónium-nitrátot tartalmazó szilárd műtrágyákat (a továbbiakban: érintett termék) érinti, amelyeket jelenleg a 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 és ex 3105 90 91 KN-kódok alá sorolnak be.

2. **Hasonló termék**

(13) Amint a korábbi vizsgálatok megállapították, ez a vizsgálat pedig megerősítette, az érintett termék és a kérelmező által gyártott és az oroszországi belföldi piacon értékesített termékek ugyanazokkal az alapvető fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkeznek és alapvetően ugyanaz a végső felhasználásuk, ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló terméknek minősülnek. Mivel ez a felülvizsgálat a dömpingnek a kérelmező tekintetében történő meghatározására korlátozódott, a közösségi gazdasági ágazat által gyártott és a közösségi piacon értékesített termékkel kapcsolatban nem vontak le következtetéseket.

C. **A VIZSGÁLAT EREDMÉNYEI**

(14) Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban megvizsgálták azt is, hogy a jelenlegi dömpingkülönbözet alapjául szolgáló körülmények megváltoztake, és hogy az esetleges változás tartósnak tekinthető-e.

1. **Rendes érték**

(15) A rendes érték megállapítása érdekében először megvizsgálták, hogy a kérelmező összes belföldi eladása az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének értelmében reprezentatív volt-e. A kérelmező belföldi eladását exporteladásához képest reprezentatívnak találták, mivel az a Közösségbe irányuló összes exporteladásának több mint 5 %-át tette ki.

(16) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy a fenti belföldi értékesítések az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerint a rendes kereskedelmi forgalom keretében megvalósulónak tekinthetők-e. Ennek érdekében megvizsgálták a kérelmező által gyártott és a belföldi piacon értékesített termék előállítási költségét.

(17) Az érintett termék gyártási folyamatának egyik legfontosabb nyersanyag-összetevője a gáz, amely az összes előállítási költség jelentős részét teszi ki. Az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésével összhangban megvizsgálták, hogy a vizsgált termék előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeket az érintett felek nyilvántartásai megfelelően tükrözték-e.

(18) Az energiapiacokra szakosodott, nemzetközileg elismert források által közölt adatok alapján azt állapították meg, hogy a kérelmező által fizetett ár rendkívül alacsony volt. Tájékoztató jelleggel: ez az ár az Oroszországból származó földgáz exportárának egyötöde volt, és a közösségi gyártók által fizetett gázáraknál is jelentősen alacsonyabb volt. E tekintetben minden rendelkezésre álló adat azt mutatja, hogy az oroszországi belföldi gázárakat szabályozták, így a földgáz nem szabályozott piacain fizetett áraknál jóval alacsonyabbak voltak.

(19) Mivel a kérelmező nyilvántartása nem jelenítette meg megfelelően a gázárakat, azokat ennek megfelelően ki kellett igazítani. Az oroszországi belföldi piachoz kapcsolódó torzulásmentes gázárak hiányában és az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésével összhangban a gázárakat „más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján" kell megállapítani. A kiigazított ár az orosz gáz német-cseh határparitáson (Waidhaus), nettó szállítási költségekkel számított, exportra értékesített átlagárán alapult, kiigazítva úgy, hogy a helyi forgalmazási költségeket tükrözze. Mivel a Waidhaus az EU-ba – amely az oroszországi gáz legfőbb piaca, és árai ésszerűen tükrözik a költségeket – irányuló oroszországi gázeladás fő csomópontja, ezért reprezentatív piacnak tekinthető.

(20) A közzétételt követően a kérelmező azt állította, hogy a belföldi piacon fizetett gázárainak bármiféle kiigazítása alaptalan lenne, mivel a vállalat könyvelése teljes mértékben megjelenítette a hasonló terméknek a származási országban történő gyártásával és értékesítésével kapcsolatos tevékenységhez kapcsolódó költségeket.

(21) A hasonló termék előállítási költségének az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése szerinti vizsgálatakor azonban meg kell határozni, hogy a vállalat könyvelésében szereplő költségek *ésszerűen* tükrözik-e a vizsgált termék előállításához és eladásához kapcsolódó költségeket. A fenti (18) preambulumbekezdésben ismertetett okokból ez a feltétel nem teljesült. A kérelmező figyelmen kívül hagyta a nyilvánvalóan jelentős különbséget az oroszországi belföldi piacon fizetett gázár és az Oroszországból exportált földgáz ára, illetve a közösség gyártók által fizetett ár között. Ugyancsak figyelmen kívül hagyta, hogy a földgáz belföldi árát Oroszországban szabályozták, és az nem tekinthető a torzulásmentes piacok rendesen fizetendő árai ésszerű tükrözésének. Végül a kérelmező nem magyarázta el, hogy – a (18) preambulumbekezdésben felsorolt okok ellenére – miért lenne ésszerűen tükrözve nyilvántartásában a belföldi piacon értékesített hasonló termék előállításához felhasznált gáz költsége. Ezért ezt a panaszt elutasították.

(22) A kérelmező azt is állította, hogy a gázköltség kiigazításához ténylegesen olyan módszert használtak a rendes érték megállapítása céljából, amelyet az alaprendelet nem ír elő. Majd a belföldi gázköltségeket a fenti (19) preambulumbekezdésben leírt módszerrel kiszámított költségekkel helyettesítve, és mivel e költségek a hasonló termék összköltségének, és ennélfogva a számtanilag képzett rendes értéknek a nagy részét teszik ki, a rendes értéket ténylegesen egy harmadik „reprezentatív" piac adatai alapján határozták meg. E tekintetben a kérelmező úgy érvelt, hogy a piacgazdasági berendezkedésű országok esetében az alaprendelet csak az alábbi módszereket írja elő a rendes érték megállapítására:

i. a hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalom keretében meglévő belföldi ára alapján vagy a nem a rendes kereskedelmi forgalom keretében történő értékesítések esetében;

ii. a származási ország előállítási költségei alapján (plusz egy ésszerű összeg az értékesítési, általános és igazgatási költségekért (SGA-költségek) és a haszonért; valamint

iii. a kérelmező arra a következtetésre jutott, hogy ezek alapján a rendes értéket nem lenne szabad egy harmadik reprezentatív piac adataira alapozni.

(23) E tekintetben először azt kell megjegyezni, hogy – mint az a lenti (45)–(48) preambulumbekezdésben is szerepel, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésében szereplő módszerrel összhangban állapították meg. Azonban annak megállapítása érdekében, hogy a belföldi értékesítéseket az ár miatt végezték-e a rendes kereskedelmi forgalom keretében, vagyis hogy azok nyereségesek voltak-e, először azt kell megállapítani, hogy a kérelmező költségei megbízható alapot jelentettek-e az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése szerint. Csak a költségek megbízható megállapítását követően lehet meghatározni, hogy a rendes érték megállapításának mely módszerét kell alkalmazni. Ennélfogva nem helytálló az az állítás, hogy a megbízható költségeknek az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésével összhangban történő meghatározásakor a rendes érték meghatározását szolgáló új módszert vezettek volna be.

(24) A kérelmező ezenfelül azt állította, hogy a költségek az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésével összhangban történő kiigazításakor a kiigazított költségek szintje nem haladhatja meg a vonatkozó költségek szintjét az exportáló országban. A költségek kiigazításakor alkalmazott módszer sértené az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdését, amely előírja, hogy a hasonló termék rendes értékét a származási ország előállítási költsége alapján kell kiszámítani.

(25) Ezért a költségkiigazításra az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésével összhangban került sor. Az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése nem hivatkozik a „származási ország előállítási költségeire", hanem explicit módon feljogosítja az intézményeket a származási országon kívüli más országok „más reprezentatív piacairól" származó előállítási költségek alkalmazására. Ezért a kérelmező érveit el kellett utasítani.

(26) Végül a fenti (18) és (19) preambulumbekezdésben szereplő megállapítások – a kérelmező állításával szemben – nem ellentétesek az alaprendelet 1. cikkével. Bár az alaprendelet 1. cikke szerint a rendes értéket az exportáló ország adatai alapján kell megállapítani, az alaprendelet azt is egyértelműen jelzi, hogy e szabály alól vannak kivételek.

(27) A kérelmező ezirányú érveit tehát el kellett utasítani.

(28) A kérelmező továbbá azt állította, hogy ha belföldi piaci földgázköltségét ki kell igazítani, akkor azt

i. az oroszországi nem szabályozott gázárakhoz; vagy

ii. az orosz földgáznak a balti országokba irányuló átlagos exportárához; vagy

iii. az oroszországi földgáztermelés ésszerű haszonkulcscsal megnövelt tényleges árához kell igazítani.

(29) Először is az, hogy a Bizottság más alapon is számolhatott volna, még nem teszi a Waidhausra eső választást ésszerűtlenné. A gázárak megállapításának alapjául szolgáló választás elsődleges kritériuma az, hogy ésszerűen tükrözi a torzulásmentes piacokon rendszerint fizetendő árat. Vitathatatlan, hogy a waidhausi árak esetében e feltétel teljesül. Másodszor az, hogy csak kis mennyiségű gázt adtak el nem szabályozott árakon a belföldi piacon a felülvizsgálati időszakban, és ezek az árak jelentősen közelebb álltak a szabályozott belföldi árakhoz, mint a szabadon meghatározott exportárakhoz, arra enged következtetni, hogy e nem szabályozott árakat a domináns szabályozott árak torzították. Ennélfogva a nem szabályozott belföldi árakat nem lehetett alkalmazni. Arra is kitértek, hogy a balti államokba irányuló orosz export gázárak nem voltak elég reprezentatívak, mivel az ezekbe az országokba irányuló exportmennyiség viszonylag alacsony. Emellett a szállítási és forgalmazási költségekre vonatkozó adatok nem álltak rendelkezésre, ezért nem tudták megbízhatóan megállapítani a balti államokra vonatkozó árakat. Valójában messze a legnagyobb gázmennyiséget a waidhausi csomóponton keresztül exportálták, amely így megfelelő alapot jelent a kiigazításhoz. A kérelmező nem nyújtott be bizonyítékokat a waidhausi csomóponton kívüli reprezentatív piacok meglétére vonatkozóan, ahol az árak ésszerűen tükröznék a torzításmentes piacokon rendszerint fizetendő árakat. Következésképpen ezt az érvelést elutasították.

(30) A kérelmező ezzel kapcsolatban azt is állította, hogy az általa műtrágyagyártáshoz felhasznált földgáz közel 50 %-át a nem szabályozott oroszországi piacról szerezte be. A kérelmező szerint diszkriminatív lenne gázárait kiigazítani, miközben más – a kérelmezőéhez hasonló, magasabb költségszintű – exportőrök esetében nem kerülne sor ilyen kiigazításra. Meg kell jegyezni, hogy a kérdőívre adott ellenőrzött válaszok szerint a kérelmező az oroszországi nem szabályozott piacról történő földgázbeszerzése a felülvizsgálati időszakban elhanyagolható volt. Ennélfogva ezt az állítást el kellett utasítani.

(31) A (28) preambulumbekezdésben említett harmadik (iii.) alternatíva tekintetében – miszerint a kiigazításnak az oroszországi földgáztermelés tényleges költségén kell alapulnia – meg kell jegyezni, hogy ezt az alternatívát – a kérelmező állításával ellentétben – a 2. cikk (5) bekezdése nem írja elő kifejezetten. Emellett amint a (29) preambulumbekezdés említi, a gázárak megállapításának alapjául szolgáló választás elsődleges kritériuma az, hogy ésszerűen tükrözze a torzulásmentes piacokon rendszerint fizetendő árat. Így e kérdésben irreleváns, hogy a szolgáltató által a fogyasztónak felszámolt gázáron van-e haszonkulcs. Ennélfogva el kellett utasítani ezt az érvet.

(32) A kérelmező továbbá azzal érvelt, hogy az államilag szabályozott oroszországi belföldi földgázárak folyamatosan emelkednek és elérik a gáztermelés költségének szintjét. Ezért a belföldi piac árai nem tekinthetők nem versenyképesnek vagy ésszerűtlenül alacsonynak.

(33) Ez az érv nem megalapozott, mivel a reprezentatív piac kiválasztásának helyes kritériuma nem az, hogy az árak önmagukban nyereségesek-e, hanem az, hogy az árak ésszerűen tükrözik-e a torzításmentes piacokon rendszerint fizetendő árat, amint azt a (29) preambulumbekezdés kifejti. Az államilag szabályozott árak esetében nem ez a helyzet. Ez az érv ellentmond az orosz gázszolgáltató nyilvános nyilatkozatainak is (amelyeket a közzétett ellenőrzött számlák is megerősítenek), vagyis hogy az orosz belföldi gázárak nem fedik le az előállítási, szállítási és eladási költségeket. Ezért ezt az érvet elutasították.

(34) A waidhausi gázárak kiszámítási módszerével kapcsolatban a kérelmező azt állította, hogy a valamennyi kivitel esetében fizetendő orosz exportvámot le kellene vonni a waidhausi árból, hiszen exportvámot belföldön nem kell fizetni.

(35) Az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése értelmében reprezentatív piacnak minősített waidhausi piaci ár valóban az exportvám utáni ár, és nem az az előtti. A vásárló szempontjából a releváns ár a Waidhausban fizetendő, és ebben az összefüggésben nem releváns, hogy az ár mely hányada az exportadó és mely hányadát fizeti a szolgáltatónak. Az utóbbi pedig mindig maximálni próbálja az árat, ezért a legmagasabb árat szabja meg, amelyet a vásárlók még hajlandók kifizetni. Mivel ez az ár mindig jóval meghaladja az előállítási költséget, lehetővé téve a gázszolgáltató számára, hogy hatalmas nyereségre tegyen szert, árszabását elsősorban nem az exportadó összege befolyásolja, hanem az, hogy a fogyasztók mekkora árat hajlandók kifizetni. Ennélfogva arra a következtetésre jutottak, hogy az exportadót magában foglaló ár, és nem az adózás előtti ár a torzulásmentes piaci erők által kialakított ár. Következésképpen a kérelmező ezirányú érveit elutasították.

(36) A kérelmező azt is állította, hogy a waidhausi árat a minőség, hozzáférhetőség, forgalmazhatóság, szállítás és egyéb eladási feltételek tekintetében ki kellett volna igazítani, amelyek különbözőek a földgáz export, illetve belföldi piacán. Először is meg kell jegyezni, hogy a waidhausi árat valóban kiigazították az export és a belföldi piac szállítási költségeivel, és hogy a kérelmező ezt az állítását nem bizonyította, ennélfogva azt el kellett utasítani. A többi szempontot illetően a kérelmező nem szolgált további információkkal, illetve semmilyen alátámasztó bizonyítékkal. A kérelmező nem nyújtott be, illetve nem állt rendelkezésre egyéb információ a további kiigazításokat esetlegesen indokló minőség, hozzáférhetőség, forgalmazhatóság és egyéb eladási feltételek különbségeiről, és a kérelmező nem is próbálta számszerűsíteni ezeket az állítólagos különbségeket.

(37) A kérelmező továbbá azzal érvelt, hogy a természetes komparatív előnyök tekintetében nem igazították ki a waidhausi árakat. Azt állították, hogy mivel a földgáz Oroszország-szerte hozzáférhető, a Közösségben azonban nem, az oroszországi árak természetesen alacsonyabbak az exportált gáz áránál. Azt is állították, hogy az exportkapacitást a meglévő gázszállítási korlátok korlátozzák, ami növeli Oroszország exportárait. A kérelmező azzal is érvelt, hogy az oroszországi gázszolgáltató „rendhagyóan magas exportpiaci nyereségét" le kellene vonni a waidhausi árból.

(38) Emellett amint a fenti (29) preambulumbekezdés említi, a gázárak megállapításának alapjául szolgáló választás elsődleges kritériuma az, hogy ésszerűen tükrözze a torzulásmentes piacokon rendszerint fizetendő árat. A belföldi piacon uralkodó piaci feltételek ebben az összefüggésben irrelevánsak. Ezért az érvelést el kellett utasítani.

(39) A kérelmező kifogásolta, hogy a helyi forgalmazók árrését hozzáadták a kiigazított gázárhoz, azzal érvelve, hogy a forgalmazók nyereségét már tartalmazza a waidhausi ár. A kérelmező ebben az összefüggésben azt állította, hogy az oroszországi helyi forgalmazók a gázszolgáltató teljes tulajdonú leányvállalatai, ezért ezen forgalmazók nyeresége kétszeri számításnak minősül.

(40) Először is meg kell jegyezni, hogy a helyi forgalmazók árrése nem csak e vállalatok haszonkulcsát foglalja magában, hanem a földgáz megvásárlása és eladása közötti költségeiket is.

(41) Másodszor ezt az érvet többé nem lehet elegendő mértékben ellenőrizni. Mivel az oroszországi gázszolgáltató és leányvállalatai nem képezték e vizsgálat tárgyát, és ezért nem állt rendelkezésre elegendő információ annak felépítéséről és költségstruktúrájáról. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az oroszországi helyzetet többek között az magyarázza, hogy a gázszolgáltató és az orosz kormány közötti kapcsolat nem eléggé átlátható ahhoz, hogy a szükséges bizonyítékok hozzáférhetőek legyenek.

(42) Ezenfelül a bizonyításra kötelezett kérelmező nem tudott semmilyen további információval vagy bizonyítékkal szolgálni, amely azt mutatta volna, hogy a forgalmazási költségeket beleszámították-e a waidhausi árba, és ha igen, milyen mértékben. Azonban mivel a belföldi vásárlók a gázt helyi szolgáltatóktól vették, fel kellett tételezni, hogy ki kellett fizetniük a helyi forgalmazás költségeit, amelyek önmagukban nem jelentek meg a kiigazítatlan waidhausi árban. Ezért az eljárásnak ebben a szakaszában ezt a kiigazítást indokoltnak kell tekinteni, következésképpen az érvelést elutasították.

(43) A közösségi intézmények azonban számításba vették azt is, hogy e meghatározott kiigazításnak a dömpingkülönbözet kiszámítására gyakorolt hatása jelentős lehet. Ezért a fenti (41) preambulumbekezdésben leírt különleges helyzet miatt úgy ítélték meg, hogy ha a kérelmező elegendő ellenőrizhető bizonyítékkal szolgál, a Bizottság fontolóra veheti a vizsgálat újraindítását e kérdésben.

(44) A kérelmező a németországi nem versenyképes belföldi gázárakra vonatkozóan is megfogalmazott állításokat. Meg kell jegyezni, hogy a német trösztellenes hatóságok folyamatban lévő vizsgálatai azokra az árakra irányulnak, amelyeken a fő német gázforgalmazók a belföldi piacon adnak el gázt, ezért egyáltalán nem hozható összefüggésbe a Waidhausban eladott exportált oroszországi gáz árával.

(45) A gyártási költségek fentiekben leírt kiigazítását követően az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdése értelmében vett rendes kereskedelmi forgalom keretében nem került sor több belföldi értékesítésre.

(46) Ezért úgy ítélték meg, hogy a belföldi árak nem szolgálnak megfelelő alapként a rendes érték megállapításához, így más módszert kell alkalmazni. Az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban a rendes értéket úgy számították ki, hogy minden exportőrnek az érintett termékkel kapcsolatos előállítási költségeihez – adott esetben a fenti (19) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően kiigazítva – hozzáadták az SGA-költségek ésszerű összegét, valamint az ésszerű nyereséget.

(47) Az SGA-költségeket és a nyereséget nem lehetett meghatározni az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének címsora alapján, mivel a kérelmezőnek nem voltak a rendes kereskedelmi forgalom keretében megvalósuló reprezentatív belföldi eladásai az érintett termékre vonatkozóan. Az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének a) pontja nem alkalmazható, mivel a vizsgálat csak egy gyártóra terjed ki. A 2. cikk (6) bekezdésének b) pontja sem alkalmazható, mivel az azonos általános árukategóriába tartozó termékek esetében a kérelmező előállítási költségeit szintén ki kellene igazítani a gázköltségek vonatkozásában, a fenti (18) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt. Ennélfogva az SGA-költségeket és a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja alapján állapították meg.

(48) Az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban az SGA-költségeket ésszerű módszer alapján határozták meg. Az észak-amerikai piacon jelentős volumenű belföldi értékesítések, valamint a belföldi és külföldi vállalatok közötti nagyfokú verseny volt megfigyelhető. Ebben a vonatkozásban megvizsgálták a műtrágya-üzletágban működő nagyvállalatokra vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető információkat. Megállapították, hogy az észak-amerikai (egyesült államokbeli és kanadai) gyártóktól származó, vonatkozó adatok lennének a legalkalmasabbak a vizsgálat céljára, mivel a világ e térségében működő, jegyzett vállalatokról széles körűen rendelkezésre állnak nyilvánosan hozzáférhető, megbízható és teljes pénzügyi adatok. Ennélfogva az SGA-költségeket és a nyereséget olyan három északamerikai gyártó SGA-költségeinek és nyereségének súlyozott átlaga alapján állapították meg, melyek az azonos általános árukategóriába tartozó termékek (nitrogénműtrágyák) belföldi eladásai tekintetében a nitrogénműtrágya-ágazat legnagyobb vállalatai közé számítanak. E három gyártót a nitrogénműtrágya-üzletág képviselőjének, SGA-költségeiket és nyereségüket pedig reprezentatívnak tekintették a szóban forgó üzletágban sikeresen működő vállalatoknál általában megjelenő SGA-költségek és nyereség tekintetében. Semmi nem utalt arra, hogy az így megállapított nyereség összege meghaladta volna az orosz gyártók által belföldi piacukon az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásai révén elért nyereséget.

(49) A közösségi gazdasági ágazat kifogásolta a fenti, SGA-költségekkel kapcsolatos megközelítést, és úgy érvelt, hogy a kérelmező saját SGA-költségeit kellett volna felhasználni. Az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése előírja, hogy az SGA-költségek összegét kizárólag az érintett exportáló gyártó tényleges előállítási és eladási adataira lehet alapozni, amennyiben ezen eladásokra a rendes kereskedelmi forgalom keretében kerül sor. Mint a fenti (45) és (46) preambulumbekezdésben szerepel, ebben az esetben nem ez volt a helyzet, ezt az érvet ezért el kellett utasítani.

2. **Exportár**

(50) Az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az exportárat az érintett terméknek a Közösségbe irányuló kivitelre történő értékesítése esetén ténylegesen fizetett vagy fizetendő ára alapján határozták meg.

3. **Összehasonlítás**

(51) A rendes érték és az exportár összehasonlítása gyártelepi alapon történt. A rendes érték és az exportárak tisztességes összehasonlításának biztosítása céljából az árat és az árak összehasonlítását befolyásoló eltéréseket megfelelő kiigazítások formájában figyelembe vették az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően. Elvégezték a megfelelő kiigazításokat a szállítási, hitelezési, csomagolási és banki költségek esetében, amennyiben e kiigazítások ésszerűek, pontosak és hiteles bizonyítékokkal alátámasztottak voltak.

4. **Dömpingkülönbözet**

(52) A dömpingkülönbözet meghatározása a rendes érték súlyozott átlagának és az exportár súlyozott átlagának összehasonlítása alapján történt, az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban.

(53) A vizsgálat megállapította, hogy a felülvizsgálati időszakban dömpingre került sor. A vámfizetés nélküli, CIF közösségi határparitáson számított ár százalékában kifejezett dömpingkülönbözet 42,06 %.

5. **A vizsgálati időszakban tapasztalt körülmények tartóssága**

(54) Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban elemzést végeztek arra vonatkozóan, hogy a dömping vonatkozásában a körülmények változása ésszerűen tartósnak mondható-e.

(55) E tekintetben megjegyzendő, hogy az eredeti vizsgálat során a rendes értéket az Amerikai Egyesült Államok belföldi piacán érvényesülő nyereséges eladási árak alapján állapították meg, mivel abban az időben Oroszország nem minősült piacgazdasági berendezkedésű országnak. A jelenlegi felülvizsgálat összefüggésében Oroszország piacgazdasági berendezkedésű országnak tekinthető, így a rendes értéket a kérelmező – szükség szerint kiigazított – saját előállítási költsége alapján állapították meg. Nem található arra utaló jel, hogy a jelenlegi vizsgálatban megállapított rendes érték ne lenne tartós jellegűnek tekinthető.

(56) Semmi sem bizonyítja, hogy az exporteladások a továbbiakban ne a jelenlegi árszinten folytatódnának.

(57) Ennek alapján az a következtetés vonható le, hogy a dömpingre vonatkozó eredeti vizsgálathoz képest (mely most a kérelmező saját rendes értékének és exportárainak összehasonlításán alapul) megváltozott körülmények ésszerűen tartósnak tekinthetők.

D. **A FELÜLVIZSGÁLAT MEGSZÜNTETÉSE**

(58) Mivel az eredeti vizsgálat során a vámot konkrét, tonnánkénti összeg formájában vetették ki, a jelenlegi vizsgálatban is így kell eljárni. A jelenlegi dömpingkülönbözet alapján kiszámított vám 48,09 EUR/tonna lenne.

(59) Emlékeztetni kell arra, hogy – mint a 658/2002/EK tanácsi rendelet (94) preambulumbekezdése leírja – a végleges intézkedések 2002-es bevezetésekor a dömpingkülönbözetet alkalmazták az alacsonyabb vámszabállyal összhangban kivetendő végleges vám összegének meghatározásakor. A 658/2002/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerint a jelenleg alkalmazandó vám összege az adott terméktípustól függően 41,42 EUR/tonna és 47,07 EUR/tonna között van.

(60) Mivel a jelenlegi dömpingkülönbözet alapján megállapított vám magasabb a jelenlegi vámnál, a felülvizsgálatot a kérelmezőre alkalmazandó vámszint módosítása nélkül kell megszüntetni, melyet az eredeti vizsgálatban megállapított végleges dömpingellenes vám szintjén kell fenntartani.

E. **KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS**

(61) A kérelmező érdeklődött a kötelezettségvállalás megtétele iránt, ám nem nyújtott be megfelelően alátámasztott kötelezettségvállalási ajánlatot az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül. Ebből következően a Bizottság nem tudott kötelezettségvállalási ajánlatot elfogadni. Úgy ítélik meg azonban, hogy egyes kérdések összetettsége miatt, nevezetesen:

(1) az érintett termék áringadozása, amely a minimumárak indexálását tenné szükségessé, míg az ingadozást a fő költségtényező nem indokolja kellőképpen; és

(2) az érintett termék különleges piaci helyzete (többek között az, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező exportőr behozatala korlátozott)

rámutat annak szükségességére, hogy alaposabban megfontolják: vajon egy indexált minimumárat és mennyiségi küszöböt kombináló kötelezettségvállalás működőképes lenne-e.

(62) A kérdés fent említett összetettsége miatt a kérelmező nem tudott elfogadható kötelezettségvállalási ajánlatot benyújtani a jogszabályban meghatározott határidőn belül. A fentiekre tekintettel a Tanács úgy ítéli meg, hogy a kérelmezőnek kivételesen a fent említett határidőn túl – ám e rendelet hatálybalépésétől számított 10 naptári napon belül – engedélyezni kellene kötelezettségvállalási ajánlat benyújtását

F. **KÖZZÉTÉTEL**

(63) Valamennyi érintett felet tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján úgy tervezték, hogy a jelenlegi felülvizsgálatot megszüntetik, és a kérelmező által gyártott érintett termék behozatalára kivetett, meglévő dömpingellenes vámot fenntartják. Mindegyik félnek lehetősége volt észrevételeket tenni. Észrevételeiket, amennyiben azokat bizonyítékokkal támasztották alá, figyelembe vették,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

Egyetlen cikk

Az Oroszországból származó, 80 tömegszázalékot meghaladó mennyiségű ammónium-nitrátot tartalmazó szilárd műtrágyák, amelyeket jelenleg a 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 és ex 3105 90 91 KN-kódok alá sorolnak be, behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések a 384/96/EK rendelet 11. cikke (3) bekezdése szerint indított részleges időközi felülvizsgálata a hatályos dömpingellenes intézkedések módosítása nélkül megszűnik.

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. március 10-én.

a Tanács részéről

az elnök

D. RUPEL